

ARTUR MAS, CONSELLER D'ECONOMIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Text: JORDI FORTUNY i PERE MARTÍ / Fotos: MARC VILA

"Maragall ha trencat el contracte"

Artur Mas acaba d'aterrar a la Conselleria d'Economia, una de les de més pes del govern català. Amb aquest nomenament, Mas, que també és president de la federació de Barcelona de Convergència Democràtica, es confirma com un valor a l'alça.

Sobre la darrera remodelació del govern català s'ha dit que la nova generació de consellers, entre els quals hi és vostè, tenen un perfil més tècnic, de gestor, que de polític. No sé si comparteix aquesta interpretació...

—La veritat és que ni la comparteixo ni la deixo de compartir. És veritat que una part dels consells que actualment estem en el govern, abans d'accedir a les actuals responsabilitats, hem tingut trajectòries a dins la mateixa Generalitat a diferents nivells. Però em dóna la impressió que per a l'administració pública, això és més positiu que negatiu. És positiu que finalment en el govern hi hagi gent que hagi estat assegurada darrere les taules on realment es fa funcionar l'administració cada dia i tinguin relació amb la gent, és positiu.

—Els recanvis s'emmarquen dins el procés de renovació de l'executiu, paral·lel al procés de renovació engegat per CDC. Renovar vol dir només canviar de persones o va més enllà.

—És un procés que té més abast. Convergència manté el mateix projecte de fa vint anys, que és la construcció del país que no està acabada, i les mateixes conviccions. Però amb el pas del temps, i sobretot perquè hem exercit responsabilitats de govern, és bo que mantinguem el projecte i les conviccions, renovem les idees i els programes i ens adequem al pas del temps. I també és lògic que nova gent passi a ocupar llocs d'alta responsabilitat, sigui en el partit o sigui en el govern.

—La renovació de les idees l'han plasmada en un

document estratègic que fixa un nou horitzó nacionalista. Aquest document neix de la constatació d'un bloqueig de l'estratègia que el nacionalisme ha seguit fins ara?

—És la constatació, que hem d'entrar en una nova etapa de l'autogovern no radicalment, però sí que d'una forma progressiva i amb ritmes diferents seguits fins ara.

Hi ha una realitat en l'àmbit estatal que no ens satisfà: massa vegades se'ns vol posar dins el sac comú de l'estat de les autonomies, del que s'ha anomenat el cafè per a tots. Hem de trobar la fórmula per diferenciar-nos de la resta d'autonomies, i aconseguir que Catalunya tingui reconegut el caràcter diferencial. El nostre objectiu ha de ser assolir una relació bilateral entre Catalunya i l'estat, entre el govern català i el govern espanyol.

—Aquest reconeixement diferencial el volen aconseguir sense modificar el marc constitucional o pensen plantejar alguna modificació?

—Si tot el que volem es pot aconseguir sense tocar la Constitució i l'Estatut, millor. Pensem que això és possible, però perquè ho sigui, és imprescindible que la lectura d'aquests textos sigui molt més gene-

rosa de la que s'ha fet fins ara. Si al final, per resoldre els grans temes que tenim pendents hem de tocar la Constitució i l'Estatut, no hem de tenir por. Si finalment, l'únic camí possible és aquest, caldrà plantejar-lo.

—En el terreny concret, el pacte fiscal que vostès reclamen és possible sense canviar el marc constitucional?

"Hem de trobar la fórmula per diferenciar-nos de la resta d'autonomies. El nostre objectiu ha de ser assolir una relació bilateral entre Catalunya i l'estat."

—Hi ha gent que diu que sí i hi ha gent que diu que no. Amb una interpretació generosa dels continguts de la Constitució, els grans partits espanyols podrien subscriure amb el govern català un pacte fiscal de les característiques que nosaltres demanem. Així i tot, si no hi hagués una altra manera d'arribar-hi que a través de la modificació de la Constitució i de l'Estatut, hauríem de plantejar-la.

—En el moment en què vostè ha arribat a la conselleria poc després que s'hagi pactat la cessió del 30% de l'IRPF i la possibilitat de desenvolupar la capacitat normativa... L'actual model de finançament el veu com una transició breu cap al pacte fiscal o se'n pot treure molt de partit encara?

—L'acord de finançament que hem subscrit recentment és per cinc anys. Així ho vam pactar amb el govern espanyol. La revisió es produirà l'any 2001 però les negociacions s'han d'avançar per arribar al 2001, amb una solució pactada definitiva.

Mentrestant, es pot anar avançant per millorar el mateix sistema pactat. Catalunya no solament aspira a un sistema de finançament millor, sinó en general a un sostre d'autogovern més alt. Això pot obligar a subscriure els acords de finançament complementaris, i concretament la cessió dels impostos especials, que nosaltres hem reclamat.

—S'havia dit que la reivindicació dels impostos especials formaria part de la negociació dels pressupostos de l'estat del 98 que aquests dies comença, però finalment han caigut de l'agenda de la negociació.

—S'havien fet algunes declaracions en aquest sentit. De fet, ja vam reivindicar els impostos especials en l'acord d'investidura i governabilitat, però el PP ens va assegurar que hi havia raons tècniques que ho impediien. Després va venir la negociació amb els nacionalistes bascos i es van resoldre aquests problemes tècnics. Si ara, amb l'actual acord de finançament, rebéssim tots els impostos especials, en lloc de rebre transferències de l'estat, Catalunya per primera vegada hauria de pagar a la resta de l'estat. Això, a ulls espanyols és deu veure bastant complicat. A ulls catalans no, perquè un dia o altre acabarà passant. Per tant, una reivindicació ara dels impostos especials, que la podríem fer, és complicada perquè canviariem la balança.

—Pocs dies després d'aconseguir la rebaixa de l'IVA de les autopistes, s'ha aconseguit també un principi d'acord sobre el finançament de la sanitat...

—Està en converses avançades, no amb un acord signat. Està ben orientat.

—Es pot donar per fet que la negociació dels pressupostos de l'estat per a 1998 acabarà amb acord?

—Nosaltres tenim bona predisposició a votar a fa-

vor d'aquests pressupostos. Ara, ens ho han de fer possible. El nostre objectiu principal és que l'estat pugui accedir a la unió econòmica i monetària europea amb la nota més alta possible. En justa correspondència, com a nacionalistes, també desitgem que les nostres peticions siguin ateses.

—De moment han encarrilat el finançament de la sanitat, però estan obertes encara unes altres reivindicacions de CiU en la negociació dels pressupostos com el finançament de l'aplicació de la LOGSE o l'augment substancial de les inversions de l'estat a Catalunya.

—Les dues són reivindicacions prioritàries de CiU. En el tema de les inversions de l'estat no vull dir que ens sentim enganyats però no n'estem gens satisfets. L'actitud inversora de l'estat envers Catalunya ha estat molt feble i repercuteix en les possibilitats de creixement de l'economia catalana. Ara volem garanties

que aquesta inversió creixerà.

—Fa la impressió que aquesta reivindicació sempre ha estat damunt la taula i que a més, hi continuarà estant.

—Som conscients que no hi haurà un canvi espectacular, perquè el nostre grau d'ingenuïtat no arriba tan lluny, però si fins ara el percentatge de participació ha estat sobre el 9 %, passi al 15 o al 16. Això ha de ser possible.

—Per part seva, o de CiU, no hi ha crítiques a la política econòmica del govern espanyol.

—Hi estem bàsicament d'acord. CiU vol creixement amb estabilitat, i s'està produint. Catalunya creix més del 3%, Espanya també. A més, controlem els preus i creem ocupació. Si la política econòmica afavoreix aquesta tendència, nosaltres ens n'hem de sentir satisfets.

—Amb aquest panorama, es deuen plantejar la col·laboració

amb el PP fins al final de la legislatura...

—Nosaltres sempre procurem esgotar els mandats electorals. La nostra voluntat és mantenir l'acord amb el PP mentre sigui satisfactori. El que podria trencar aquesta perspectiva seria un canvi d'actitud del PP vers els fonaments del pacte. Si l'actitud del PP és de regateig permanent, si ens diuen que Catalunya ja té el que ha de tenir i que ja no podem aspirar a res més, com hem sentit les darreres setmanes, l'escenari pot canviar perquè ens pot deixar d'interessar.

—Un cop Espanya superi l'examen de Maastricht, pensen plantejar una revisió d'aquesta col·laboració amb el PP?

—Més que una revisió, crec que el pacte s'ha de continuar reinterpretant. Això depèn de les dues parts. La nostra voluntat, si el PP vol, és de continuar interpretant aquest acord mentre duri la legislatura.

—És positiu per a CiU arribar a les properes au-

"El fet que hi hagi més d'un candidat a l'alcaldia és positiu, sempre i quan aquest debat no es faci de forma pública i poc rigorosa a través dels mitjans de comunicació."

tonòmiques amb un acord de governabilitat amb el PP en vigència?

—Depèn de com s'ha desenvolupat aquest acord. Assumir acords amb els grans partits espanyols és un risc. No obstant això, l'hem assumit, fins i tot en circumstàncies adverses. Si veiéssim que el pacte amb el PP no dóna els fruits que esperem, hem d'estar en disposició de trencar aquests acords i presentar-nos davant el poble de Catalunya amb nous plantejaments.

—A més de conseller d'Economia, vostè també presideix la federació de Barcelona de CDC. Quina valoració fa del proper relleu a l'alcaldia de Barcelona?

—Encara és hora que Maragall expliqui per què se'n va. Tot just fa dos anys va dir que Barcelona l'entusiasmava per a quatre anys, i just a meitat de camí, després de fer poques coses, diu que se'n va. Maragall ha d'explicar a la ciutat perquè trenca aquest contracte amb els ciutadans.

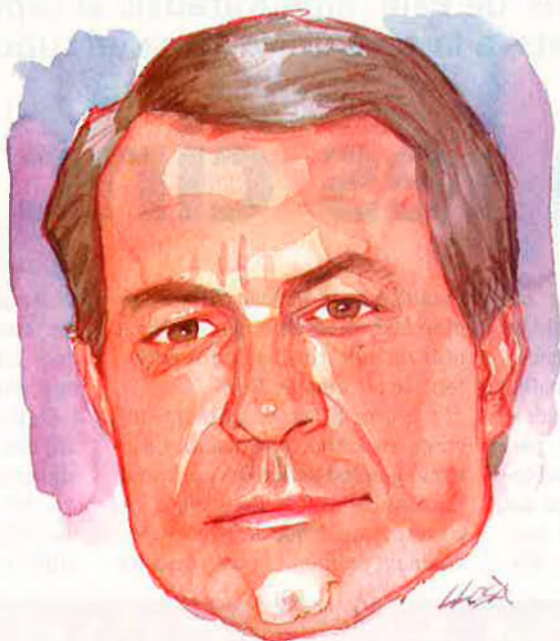
—El canvi d'alcalde comportarà que CiU canvie l'estil d'oposició que ha mantingut fins ara al consistori, de clara corresponsabilització, per una oposició més dura?

—Cadascú exerceix l'oposició com creu que és més rendible i més eficaç fer-ho. Jo ho vaig fer d'una manera i en Miquel Roca ho fa d'una altra. Són estils diferents. El fet és que a mesura que ens acostem a les eleccions municipals, és lògic que cada força política tendeixi a diferenciar-se clarament.

—El fet que CiU no hagi escollit encara el candidat, no dificulta la visualització d'aquesta diferenciació?

—No necessàriament. Estem suficientment lluny de les municipals de 1999 com per poder decidir amb temps. El candidat s'ha de decidir com més a prop de la campanya electoral millor.

—Joaquim Molins ja s'ha ofert com a candidat a l'alcaldia. Creu que s'ha precipitat?

-Diuen que vostè no es despentina mai....

-És cert que aquest tema ha fet fortuna, però no és cert. Sóc una persona que he demostrat des de diferents llocs, i començant des de baix de tot, no des de dalt, sinó des de baix, que és quan les coses tenen valor, que sóc capaç d'arremangar-me com el que més. Per tant, aquesta és una expressió desafortunada que no es correspon en absolut a la realitat.

na. Això pot ser un punt que jo pugui acumular, però hi ha uns altres factors que determinen l'elecció d'un candidat.

—La plaça de cap de llista a l'ajuntament de Barcelona també figura entre les darreres reclamacions d'Unió, de la mateixa manera que demana el número dos de la llista de les autonòmiques o el cap de llista de les generals.

—També en aquest cas ho ha demanat de forma irregular i atípica, a través dels mitjans de comunicació. Que jo sàpiga no ho han plantejat en els òrgans de coordinació de la coalició. Si no ho han plantejat allà on ho han de fer, no deu ser excessivament urgent. A banda d'aquest tema de forma, sí que hi ha uns pactes, que són els que són, i si algú aspira a revisar-los, doncs, ho ha de dir. Plantejar aquest debat en aquest moment no aporta res positiu a la coalició.

—No vull dir si és precipitat o no. Tothom té dret a dir el que pensa en aquest sentit. Si ell pensa que pot ser un bon candidat, és lògic que ho digui. Ara bé, nosaltres ho hauríem de fer millor que alguns altres. Durant els darrers mesos hem vist l'espectacle i les conseqüències que un partit polític tracti els temes de les candidatures sense massa rigor. En el cas del PSC, l'espectacle ha estat lamentable. Nosaltres estem a temps. El debat sobre candidats s'ha de produir en els òrgans del partit i amb les bases, de tal manera que de cara a la ciutadania donem una imatge constructiva. El fet que hi hagi més d'un candidat possible és positiu, sempre i quan aquest debat no es faci de forma pública i poc rigorosa a través dels mitjans de comunicació.

—Es continua mantenint en la llista de possibles alcaldes?

—Això diuen. És cert que he estat vuit anys com a regidor a l'ajuntament de Barcelona i això dóna experiència. He viscut la ciutat i els problemes de Barcelona.

